

ABC

PISMO CODZIENNE
INFORMUJE WSZYSTKICH O WSZYSTKIEM

Krwawe starcie w Anglii

Walki strajkujących górników 47 osób rannych

LONDYN, 16.10. (ATE). W południowej Walii doszło wczoraj do krwawego starcia w pobliżu kopalni w miejscowości Talbot. Posterunki strajkujących chciały zmusić do po-

rzucenia pracy robotników, którzy już powrócili do kopalni. Wywiązało się starcie, w którym wzięła również udział policja. Ogółem jest rannych 12 policjantów i 35 strajkujących.

Trąba powietrzna przeszła nad Krzeszowicami

KRAKÓW, 16.10. (PAT). Z Krzeszowic donoszą, że onegdaj w godzinach wieczornych przeszła nad miastem trąba powietrzna. Wielka ilość starych drzew uległa zniszczeniu, z kilku domów zerwały się dachy, wśród mieszkańców powstała ogromna panika. Ofiar w ludziach nie było.

Minister Spraw Wewnętrznych

gen. Sławoj-Składkowski o g. 8.17 rano wychodzi już z domu do codziennej pracy w Ministerstwie.

Minister Pr. i Op. społecznej

p. Jurkiewicz o godz. 8.20 rano wstępuje już do gmachu Ministerstwa.

Straszny orkan w Japonii

Zgładził 20 osób i zatopił 18 okrętów

LONDYN, 16.10. (ATE). Z Tokio donoszą, że na brzegach japońskich szalał orkan, który spowodował śmierć 20 osób.. 10 okrętów zatonoło, 8 uległo rozbiciu.

Wojna bandytów z czerwoną armją

78 bandytów dostało się do niewoli.-- Wykolejenie pociągu.—6 trupów.—Brak dalszych komunikatów z pola walki.

RYGA, 16. 10. (A. T. E.). — Z Leningradu donoszą, że w pobliżu miejscowości Żółtych odbyła się regularna walka pomiędzy bandą rozbójników a oddziałem armji czerwonej. 78 bandytów dostało się do niewoli. Pozostała część bandy, jak donoszą z Mo-

skwy, dokonała wkrótce potem zamachu na pociąg pomiędzy Leningradem a Moskwą. Pociąg został wykolejony. Dotychczas wydobyto 6 trupów. O dokładnych rozmiarach katastrofy bliższych szczegółów brak.

Dlaczego nie przeglądano fotografii?

Oświadczenie p. posła J. Zdziechowskiego

Wobec pojawienia się w jednym z pism porannych notatki o rzekomych powodach odmowy p. posła Zdziechowskiego przeglądania fotografii oficerów żandarmerji celem wykrycia winnych napadu z 30 września Redakcja ABC zwróciła się do p. Zdziechowskiego z prośbą o wyjaśnienie tej sprawy.

P. pos. Zdziechowski zakomunikował treść oświadczenia, które złożył w protokole spisany w M. S. Wojsk. Oświadczenie to brzmi jak następuje:

„Gdyby mi władze śledcze przedstawiły kilka fotografii osób, które na mocy przeprowadzonego śledztwa są podejrzane o udział w napadzie, mógłbym dla ułatwienia śledztwa wypowiedzieć się, czy przypominam sobie twarze danych osób. Ponieważ jednak władze śledcze chcą mi przedstawić 159 fotografii ofic. żand. z tem, bym wskazał, który z tych oficerów był podobny do napastnika, musiałbym w 2 tygodnie po zajęciu, a więc oczywiście w warunkach, gdy pamięć słabnie, wystąpić w roli oskarżyciela, wskazując ewent. na tę czy inną fotografię.

Uważam dla siebie za zupełnie niemożliwe w podobnych warunkach występować w tej roli”.

GIEŁDA

Zwyzka akcji i spokój w walutach

Dla akcji tendencja mocniejsza, kursy kształtują się korzystnie.

„Medio“, t. j. srodek miesiąca, przynosi zwykle większą ilość gotówki, a tem samem ożywienie na giełdzie w przeciwieństwie do „ultimo“, t. j. końca miesiąca, kiedy to z powodu rozmaitych wydatków odczuwać się daje brak gotówki. Połowa bieżącego miesiąca nie stanowi więc wyjątku pod tym względem.

W godzinach rannych wymieniano kursy:

Bank Polski 78, Dyskontowy 8, Handlowy 3.35, Chorzów 10.80, Cukier 2.80, Węgiel 72—73, Rudzki 1.20, Modrzejów 3.45, Staraachowice 1.85, Ostrowiec 7, Żyrardów 12.15, 8 proc. pożyczka konwersyjna 166.64, dolarowa 652.50, kolejowa 152.82, 4 i pół proc. L. Z. Ziemięskie złotowe 35.50, 5 proc. L. Z. miejskie złotowe 43.25.

Urzędowy kurs dolara bez zmiany: gotówka i dewizy zł. 9, Londyn 43.78, Zurych 174.35, Paryż 26.05.

Zapotrzebowanie walut obcych na potrzeby przemysłu i handlu dość duże, pokrycie przez Bank Polski dostateczne.

Na prywatnym rynku walutowym tendencja spokojna, kursy bez zmiany, dolar 9.06—9.05.

Urzędowy kurs 1 grama złota na dziś 5.98.16; sto złotych w złocie 173.66.

Kredyty rzemieślnicze w Pocztovej Kasie Oszczędności

Onegdaj odbyła się w P.K.O. pod przewodnictwem Prezesa E. Szmita narada w sprawie kredytów rzemieślniczych.

W naradzie wzięli udział przedstawiciele Ministerstw: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, a także prezes Państwowej Rady Spółdzielczej p. Kwieciński.

Na naradzie ustalono zasady udzielania kredytów rzemieślniczych przez P.K.O.

Proces o nadużycia w marynarce wojennej

Szósty dzień rozpraw

Oskarżony Bartoszewicz składa wyjaśnienia w sprawie kupna mieszkania od niejakiego Bosiackiego. Za mieszkanie to oskarżony miał zapłacić 25 tys. złotych. Nie dał jednak żadnego zadatku, wręczył natomiast Bosiackiemu dwa czekki na Bank Warszawsko-Gdański. Czeki te nie były honorowane przez bank, ponieważ na rachunku Bartoszewicza nie było pieniędzy. Wówczas oskarżony zwrócił się z wymówkami do firmy Atra, dlaczego nie wpłaciła do banku pożyczonych od Bartoszewicza pieniędzy, odpowiedziano, że nastąpi to w najbliższych dniach. Jakóż suma 10 tys. zł. została Bosiackiemu wypłacona. Kto wpłacił na rachunek Bartoszewicza, oskarżony nie wie. Na pytanie po co Bartoszewicz wystawił Bosiackiemu list gwarancyjny na 20 tys., skoro należało się tylko 15 tys., oskarżony odpowiada „nie wiem”.

Po dłuższym indagowaniu przez przewodniczącego Bartoszewicz, przyłapany na szeregu nieścisłości, przyznaje się, że pieniądze te wpłaciła Atra.

Dzień dzisiejszy ma wyświetlić najpoważniejsze zarzuty aktu oskarżenia.

Wystrzałem w skroń Chciał skrócić pasmożycia

Dziś rano o godzinie 7 m. 10 buchalter 35-letni Stanisław Walden, który od pewnego czasu zdradzał pewne zdenerwowanie i zaniepokojenie, po wejściu do ustępu wystrzałem z rewolweru w skroń usiłował pozbawić się życia. Na odgłos strzału, przybiegli domownicy i niezwłocznie zawezwali Pogotowie, które po opatrzeniu denata przewiozło go do szpitala św. Rocha w stanie bardzo groźnym.

Przy samobójcy znaleziono list treści następującej:

„Sił do walki już nie mam, w nędzy trwać nie mogę, odchodzę w zaświaty. O śmierć moją nikogo nie wście. Jeśli czemkolwiek zawiniłem, proszę mi wybaczyć”.

Stanisław Walden. P. S. Żegnaj wszystkim. Michaś ma się mamusi służyć. Niech to przyrzeknie.

„Myśmy orali” rzekła mucha...

Kto „właściwie” przygotował udział Polski w Międzynarodowej Konferencji Gospodarczej?

W jednym z wczorajszych pism popołudniowych, nie grzesząc zbytnią skromnością, ukazała się wiadomość, że to właśnie dzięki jego „przypomnianiom” odbyła się nareszcie onegdaj w Ministerstwie Przemysłu i Handlu narada przygotowawcza do Międzynarodowej Konferencji Gospodarczej w Genewie.

Otóż stwierdzić należy, że prace nad tą sprawą odbywają się w Ministerstwie Przem. i Handlu od stycznia i że wyłoniona specjalnie komisja międzynarodowa ministerjalna już w kwietniu wręczyła delegatowi polskiemu na Konferencję, p. Gliwiciowi szereg opracowanych referatów. Onegdajsza zaś narada, zwołana przez p. Ministra Przemysłu i Handlu, była tylko jednym z etapów szeregu prac, dokonywanych w tej dziedzinie.

Tak to wyglądają skutki ciągłego „przypominania”... Warto przypomnieć bajkę o musze, która spocząwszy na rogu wracającego z pracy wołu, rzekła z zadowoleniem: „Myśmy orali”.

NASZE ABC

PO LOCARNO — HOMBURG!

Sejm pruski olbrzymią większością głosów uchwalił ustawę o odszkodowaniu dla b. rodziny panującej Hohenzollernów.

Przeciw ustawie głosowali tylko przedstawiciele mniejszości polskiej i komuniści, socjaliści wstrzymali się od głosowania. W myśl ustawy b. rodzina cesarska otrzymuje znaczne odszkodowanie pieniężne, 250 tysięcy mórg ziemi ornej i lasów, liczne zamki, pałace, budynki miejskie i t. d. B. cesarz Wilhelm odzyskuje na osobisty użytek ulubiony swój zamek Homburg pod Wiesbadenem, jest więc urzędowo niejako zaproszony uchwałą sejmu pruskiego do powrotu do Niemiec.

Ustawa o odszkodowaniu dla Hohenzollernów, jeśli wejść nieco głębiej w jej przyczyny, jest naturalnym następstwem polityki układów locarneńskich i triumfalnego wejścia Niemiec do Ligi Narodów. Niemiecki minister spraw zagranicznych Stresemann oświadczył niedawno, że sposób przyjęcia Niemiec do Ligi musiał być przez nie rozumiany jako faktyczne przekreślenie art. 231 Traktatu Wersalskiego, głoszącego, że odpowiedzialność za wywołanie wojny światowej spada na Niemcy. Winowajców — rozumie przeciętny obywatel niemiecki — nie wita się, jak triumfatorów, nie myśli się o zaspokajaniu wszelkich ich zachcianek. A skoro tak, — wnioskuje logicznie dalej — to trzeba też wynagrodzić krzywdę, wyrządzoną „niewinnemu cesarzowi Wilhelmowi” i jego rodzinie, trzeba oddać im ich majątki, skłonić do powrotu do Niemiec.

Liberalne i socjalistyczne organizacje w całym świecie od siedmiu lat wytrwale pracowały nad tem, aby Niemcy uwolnić od ciężaru odpowiedzialności za wojnę, aby spełnić wszelkie ich żądania i życzenia. Powrót Hohenzollernów do Niemiec, zwrócenie b. cesarzowi Wilhelmowi zamku w Homburgu — oto owoc ich liberalnej, republikańskiej polityki.

Nowy meczet muzulmański

W Niekrasuchach, pow. lidzki odbyło się uroczyste otwarcie meczetu muzulmańskiego, zbudowanego na gruzach dawnego, spalonego w czasie wojny.

Niekrasuchy są jedną z najstarszych osad tatarskich, położoną obok maj. Aleknyszki, będącą od 1630 r. własnością rodziny Romanowiczów, których przedkowie ofiarowali ziemię dla muzulmańskiego duchowieństwa parafjalnego.

Nowozbudowany meczet ufundowany został przez miejscową ludność tatarską przy wydatnej pomocy Rządu Rzeczypospolitej.

Na uroczystość otwarcia zjechało się wiele osób. Niekrasunic.

Gęsi zgubiły Kapitol — Zielińskiego zgubią kobiety Co mówią na Woli

Na Woli o Zielińskim opowiadają sobie najrozmaitsze historie. Jedną z nich jest dość charakterystyczna.

Ostatniemi czasy Zieliński obawiając się, aby go nie wykryto w „melinach”, gdzie go policja poszukiwała, przeniósł się pewnej nocy na prawosławny cmentarz na Woli, gdzie ukrywał się w jednym z pustych grobów. Jedzenie przynosiły mu

jego przyjaciółki, których ma dość dużo.

Pewnego razu o jednej i tej samej godzinie przybyło ich aż trzy i urządziły na miejscu jedną drugą sceny zazdrości. Nie chcąc, aby go ich waśń zgubiła, Zieliński co prędzej czmychnął w pobliskie zarośla, schował się w pewnej skrytce i już podobno zrezygnował z niebezpiecznych dlań wizyt kobiecych.

Rozluźnienie więzów rodzinnych wśród inteligencji Starosta porzuca żonę i dzieci

LWÓW, 16. 10. (Tel. wł.). — Wczoraj przed sądem lwowskim odbyła się ciekawa rozprawa. Starosta Kulczycki, którego niedgdyś przeniesiono do Łucka, nawiązał romans z właścicielką majątku Kiwerzec p. Eugenją Ilnicką. Postanowił on rozwieść się z żoną, która wraz z dziećmi została we Lwowie. Zaproponował jej rozwód, lecz ta nie chciała się na to zgodzić i po-

niesiono z powrotem do Lwowa. Starosta Kulczycki wrócił do Lwowa, ale wraz z p. Ilnicką, gdzie zamieszkał w hotelu George'a. W międzyczasie z tego stosunku urodziło się dziecko, z czego skorzystała żona starosty Kulczyckiego i wniosła skargę o cudzołóstwo. Obecnie Kulczycki i Ilnicka zostali skazani na karę po 14 dni aresztu. starała się o to, aby męża prze-

Tajemnicze strzały na placu Starynkiewicza

Czyżby znów zemsta partyjna

Dziś, o godzinie 1 nad ranem, posterunkowy Jagiełło przechodząc Alejami Jerozolimskimi dotarł do Placu Starynkiewicza (Koło Szpitala Dzieciątka Jezus), gdzie najniespodziewaniej usłyszał kanonadę rewolwerową.

Trzech uzbrojonych w rewolwery osobników strzelało bez przerwy w stronę kliniki uniwersyteckiej, dokąd pobiegła jakaś tajemnicza postać.

Posterunkowy nie tracąc zimnej krwi również wyjął rewolwer i począł strzelać do strzelających, skutkiem czego tajemnicze postacie rzuciły się do ucieczki.

Posterunkowy Jagiełło po-

biegł za nimi i dogoniwszy jednego z uciekających z okrzykiem „stój” dał dla postrachu trzy strzały w górę.

Przestraszony osobnik stanął i podniósł ręce w górę. Zatrzymany i przeprowadzony do komisariatu podał się za 25-letniego robotnika Stanisława Kozłowskiego, zamieszkałego przy ulicy Kolejowej nr. 17.

Kozłowski po drodze rzucił rewolwer i w komisariacie oświadczył, że nie strzelał i nie wie dla czego strzelano. Kozłowskiego zatrzymano, a dwóch innych zbiegłych jego towarzyszy poszukuje policja.

Cudem ocalała z pod kół pociągu

„Świnie zawsze przynoszą mi szczęście”

Jarmark to wielkie słowo. Na jarmarku decydują się najważniejsze sprawy lokalne. Można coś sprzedać, kupić, urządzić się, a nawet wyjść za mąż. Wiesniacy przyjeżdżający na jarmark zawsze usiłują sprzedać wszystko, co ze sobą przywieźli, nie zawsze im się to jednak udaje. Wtedy zamiast „gościńca” przywożą do domu zły humor.

Czasem jednak ten zły humor tak jest szczerze owinięty oparem z alambiku, że...

Pani Katarzyna Gajak, mieszkanka wsi Lipno, gminy Tomianka, słynie na całą okolicę z rekordowej hodowli wieprzków.

Wczoraj, jako że to dzień jarmarczny, pani Katarzyna zabrała swych pupilków i wybrała się do Wyszkowa. Na targu, jak na targu. Sprzedając, kupując no i popić też można niezgorzej.

Tak też było i z panią Katarzyną. Sprzedała parę wieprzków, to i „litkup” był zany, dość, że pani Gajak soczyście sobie podpiła, jedyną, niesprzedaną świnkę ułożyła na wozie i przytuliwszy się miłośnie do niej, puściła się w podróż do domu.

Gdy świnka wraz ze swą gospodynią spała smacznie na furze, głodne konisko dociągnęło wóz ze swymi pasażerami do przejazdu kolejowego. Najniespodziewaniej ukazał się pociąg towarowy. Przestraszony koń skoczył raptownie z wozem w bok i stoczył się do głębokiego rowu, tłukąc się tak dotkliwie, że musiano go dobić.

Szczęśliwa śpiąca świnka wraz ze swą śpiącą gospodynią dziwnym trafem ocalała.

Pani Katarzyna ocknąwszy się po wypadku z uśmiechem oświadczyła, że świnki zawsze jej przynoszą szczęście i przy wybuchu ogólnego śmiechu serdecznie ucałowała czworonożną przyjaciółkę.

Przyłot lotnika

Wczoraj o godz. 4 min. 30 ppół. na lotnisko mokotowskie, na samolocie typu szkolnego Smoilk XVIII, silnik Walter 85 HP, przyleciał z Finlandji pilot czechosłowacki, kpt. Hamsik.

Po poprawieniu się warunków atmosferycznych kpt. Hamsik odlatuje do Pragi.

Wielki pożar w Przemyślu

PRZEMYŚL, 16.10. — Tel. wł. — W Przemyślu, w wielkim budynku, wybuchł pożar przy ulicy Franciszkańskiej. Strażacy pracowali w maskach zaopatrzonych w gąbki, nasycone rozcieńczonym octem, ponieważ wydobywające się kłęby dymu uniemożliwiały akcję bez masek. Pożar w krótkim czasie został ugaszony. Straty duże.

Nożem w pierś

Zamieszkały przy ul. Dzikiej nr. 24, Jusek Tenenbaum, chcąc pozabawić się życia, zadał sobie cios nożem w klatkę piersiową. Lekarz Pogotowia, po opatrunku, przewiózł desperata do szpitala św. Rocha.

Czem płaci policjant

Posterunkowy z okręgu Pomorskiego Stanisław Pitek eskortował ze słynnego ciężkiego więzienia z Wronek — do Wilna aresztanta, 42-letniego Abe Jonasza Tenenbauma, skazanego na 8 lat ciężkiego więzienia.

Policjant wsiadł z więźniem do tramwaju linii nr. 18 na rogu ul. Al. Jerozolimskich i Marszałkowskiej. W chwili, gdy tramwaj skręcał w Al. Jerozolimskie, Tenenbaum zdołał zmylić czujność policjanta, zajętego placeniem za bilet i, skorzystawszy z przepelnionego pasażerami tramwaju, zbiegł.

Walka z nierzędem

Z polecenia komisariatu rządu policja X komisariatu już czwartą noc z rzędu dokonywała granicznej obławy na wataśające się na ul. Marszałkowskiej w pobliżu dworca głównego oraz na pobliskich ulicach „cmy nocne”. Podczas obławy nocy ubiegłej zatrzymano 47 prostytutki, zaś poprzedniej nocy — 64.

Podejrzany interes

Duży obrót, duży zysk, powiedziała sobie pani Anna Kazimierzakowa (Pawia 63) i otworzyła handelek płaszczkami i ubrankami dziecięcimi. Dziwili się sąsiedzi, że to, co na mieście kosztuje przeciętnie od 40 do 50 złotych, mogli nabywać u pani Anny za 6 do 10 złotych. Tomaczyli sobie to tem, że handlując w prywatnym mieszkaniu pani Kazimierzakowa uніка rozgłosu, dzięki czemu patentu nie płaci, może tedy konkurować cenami z Hersem, albo Zmigryderem.

Wczoraj jednak, kiedy pani Anna przez czas dłuższy nie pokazała się do domu, wszyscy sąsiedzi głęboko zainteresowali się tem, co się z „sympatyczną” kucpowa dzieje. I cóż się okazało...

Pani Kazimierzakowa dostała się w ręce policji, i to nie za patent, a prosto za kradzież, przyczem została wyjaśniona tajemnica niskich cen.

Oto pani Kazimierzakowa udawała się do szkół powszechnych, ukrywała się w kaciuku, a wyszedłszy z ukrycia po jakiegokolwiek przerwie między lekcjami, zabierała kilka płaszczyków dziecinnych pod pachę i uproszczonym sposobem transportowała je do domu, tam zaś kwitł już handel.

Wczoraj woźny szkoły powszechnej przy ulicy Żelaznej 34, p. Szczepan Dębczak zauważył podejrzaną machinację p. Kazimierzakowej, przytrzymał ją na schodach, udzielił sobie na jej plecach „prywatnej satysfakcji” a wreszcie oddał w ręce policji.

Pani Anna posiedzi w kozie, gdzie prawdopodobnie obmyślać będzie dla siebie jakiś nowy, a mniej ryzykowny biznes.

DZISIEJSZE PISMA

PORANNE

DONOSZĄ ŻE:

Wice-premjer p. Bartel wyjechał wczoraj na 6-dniowy wyposzczynek do Zakopanego. P. Bartel powrócić ma do Warszawy 20-go b. m.

P. minister Kwiatkowski przyjął wczoraj delegację Centr. Towarzystwa Rzemieślników w Polsce. Delegacja wyraziła obawy przed skutkami zamierzonej ustawy rzemieślniczej, która na 5 wzgl. 10 lat eliminuje z życia wymogi kwalifikacyj rzemieślniczych. P. Minister wyraził zdanie, że rząd nie przejdzie do porządku dziennego nad tą opinią.

Przyjęcie w sejmie pruskim ustawy o odszkodowaniu dla Hohenzollernów w 3-cim czytaniu spowodowało dzikie awantury, za spowodowanie których przewodniczący wykluczył 4 posłów.

Strajk węglowy w Anglii zaostriża się. Komitet wykonawczy strajkowy postanowił przyjąć nazwę Centralnej Rady Wojennej.

W Budapeszcie regent adm. Horthy nie przyjął dymisji rządu Bethlena, natomiast w Wiedniu rząd kanclerza Rumeka podał się do dymisji z powodu zatargu o pensje urzędnicze.

Plan regulacji Warszawy i siedziba Prezydenta Rzeczypospolitej

Według pierwotnie opracowanego projektu regulacji miasta, na terenie szpitala i parku Ujazdowskiego zamierzone było rozmieszczenie w przyszłości nowych gmachów reprezentacyjnych, a więc gmachów dla sejmu i senatu oraz dla ministerstw. Nadto na tym samym terenie projektowane było wzniesienie gmachów użyteczności publicznej o charakterze ogólnym, w których mieściłyby się naprz. muzea, zbiory etc. Obecnie plan ten uległ o tyle zmianie, że pierwsza jego część, dotycząca rozplanowania przysłych gmachów dla sejmu, senatu etc. ma być zachowana bez zmiany, natomiast gmachy użyteczności publicznej mają powstać nie na wspomnianym wyżej terenie, lecz przy Al. 3 Maja.

Projekt powyższy powstał z następujących powodów: ze względu na to, że zamieszkanie przez p. Prezydenta Rzeczypospolitej Zamku Królewskiego połączone jest z wielką niewygodą, albowiem p. Prezydent pozabawiony jest naprz. ogrodów, nie można bowiem za takowe uważać tarasów, które są szczupłe i dotyczą zupełnie ulicy, dzięki czemu są one otwarte dla kurzu, hałasów etc. (nie mówiąc już o względach bezpieczeństwa), zrodziła się myśl urządzenia mieszkania dla p. Prezydenta w dawnym pałacu Ujazdowskim, który ma być odpowiednio do tego przystosowany.

Wybór ten jest szczęśliwy ze względu na to, że pałac Ujazdowski ma swoje tradycje, jako pierwszy zamek książąt Mazowieckich i jest pięknie położony. Pałac ten jest w b. dobrym stanie, wymaga jednak dużych przeróbek. Obecnie zajmuje go zarząd szpitala Ujazdowskiego, który byłby przeniesiony do innego lokalu, zaś gmach szpitala byłby od pałacu zupełnie odseparowany.

Urzeczywistnienie tego projektu nie należy jednak do najbliższej przyszłości.

Przygotowania do przyszłej kampanii wyborczej

Czy dwa bloki wyborcze? — Forpoczty. — Pierwsze rozmowy. — Na lewicy
Domniemani kandydaci

Jeszcze niema rozwiązań ustawaodawczych. Jeszcze niewiadomo, kiedy ono może nastąpić. Jeszcze rok czasu do wygaśnięcia terminowego mandatu. Jeszcze z górą rok do czasu wygaśnięcia pełnomocnictw, jakie Sejm nadał Rządowi do uporządkowania naszego ustawodawstwa.

Jednakże wedle wszelkich znaków na niebie i ziemi w ciszy gabinetów politycznych zaczyna się rozmówki na razie nieobowiązujące na temat przyszłej kampanii wyborczej. Ustala się platformy, mówi się o możliwościach blokowania się stronnictw.

Pojawiły się już doniesienia, jakoby żywiły prawicowe niosły się z myślą utworzenia wspólnego frontu i bloku mniej czy więcej ścisłego, któryby miał wystąpić do boju wyborczego pod hasłem obrony Konstytucji.

Z postępowania tych stronnictw możnaby wnosić, iż istotnie gotowe są one do pewnego współdziałania. Wszelako przed wyborami domagają się one przede wszystkim przeprowadzenia zmiany ordynacji wyborczej, stoją bowiem na stanowisku, iż przy obowiązującej ordynacji wyborczej nigdy nie dojdzie do wytworzenia większości w parlamencie, a to skutek rozstrzelania pomiędzy małe stronnictwa.

Lewica natomiast głosi natychmiastowe rozwiązanie Sejmu, mimo, że przeciwstawia się temu i p. Prezydent Rzpltej i premier Mar. Piłsudski.

Równocześnie istnieją tendencje do stworzenia wspólnej listy i wspólnego bloku lewicowe-

go w tem przekonaniu, iż dzięki niemu uda się jej zdobyć większość mandatów i uzyskać w Izbach większość.

Do bloku tego miałyby wejść stronnictwa lewicowe: Wyzwolenie, stronnictwo chłopskie, kierowane przez posłów Dąbskiego i Bryła, tudzież Związek naprawy Rzeczypospolitej.

Podobno gotowi są kandydować pp. poseł Miedziński, redaktor Śpiczyński, prezes związku legionistów płk. rezerwy Sławek, zastępca szefa kancelarii cywilnej p. Prezydenta dr. Światalski, płk. Bolesław Wieniawa-Długoszewski, szef gabinetu Ministra Spraw wojskowych płk. Stamirowski, płk. Matuszewski i inni.

Ministerstwo Robót Publicznych nie będzie zniesione

Jak nas informują z miarodajnego źródła, nie będzie zniesione Ministerstwo Robót Publicznych, a przeciwnie będzie ono powiększone o Generalną Dyrekcję Poczty i Telegrafów, która pierwotnie miała być przydzielona do Ministerstwa Komunikacji.

Ciekawe, jak się ostatecznie ułożą plany reorganizacyjne obecnego Rządu odnośnie do dwóch najważniejszych ministerstw ruchowych, a to Kolei i Poczty. Zdecydowane stanowisko uspokoi nareszcie pracowników tych działów, którzy dziś co chwila słuchać muszą rozkazów coraz to innego pana.

Nie będzie Generalnej Dyrekcji Kolei

Według źródłowych wiadomości rozporządzenia Prezydenta Rzpltej o Ministerstwie Komunikacji i Generalnej Dyrekcji Kolei nie będzie wprowadzone życie.

Reorganizacja kolejnictwa, planowana przez utworzenie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” i propagowana przez szereg byłych ministrów kolejowych, w ten sposób upada i musi być prowadzona normalną drogą.

Tymczasem wśród kolejarzy zaznacza się coraz

wrzenie z powodu nędzy uposażeniowej, której nie chcą zrozumieć miarodajne czynniki.

Zatwierdzenie statutu sjonistycznego

Minister spraw wewnętrznych podpisał zalegalizowany statut organizacji sjonistycznej w Polsce, o co sjonisci dotychczas sturali się w poprzednich ministeryjach bezskutecznie.

Statut obejmuje także instytucje działające w porozumieniu z organizacją, jak „Fundusz narodowy”, „Fundusz kupna ziemi w Palestynie”, „Robota kulturalna”, „Pionier”, „Urząd Palestyński”.

Anglicy boją się konkurencji niemieckiego przemysłu

Ostatnie dzieło d'Abernona

Dopiero teraz wychodzi na jaw, że tak ze Izami przez Niemców zegnany dotychczas ambasador angielski w Berlinie, lord d'Abernon, do ostatniej niemal chwili bardzo gorliwie się krzątał nad sprawą zapewnienia Niem-

com możliwie jaknajwiększych korzyści. Jego to bowiem ręk dziełem było urządzenie angielsko-niemieckiej konferencji gospodarczej.

Konferencja ta obraduje w Londynie. Jak wiadomo a potrzebą jej zrodziła się w umysłach przemysłowców zarówno Anglii, jak i Niemiec wobec faktu podpisania przez Francję i Niemcy umowy o kartelu żelaznym.

Wydaje się jednak, że tym razem lord d'Abernon, który zresztą w naradach nie bierze udziału, nie będzie mógł pochwalić się jakimiś wynikami swych posunięć, bo konferencja przemysłowców odbywa się pod złą wróżbą. Anglii chodzi na niej o to, by nieco złagodzić ostrze współpracy wodnictwa niemieckiego na rynkach światowych; zarzuca też ona Niemcom, że zupełnie niewłaściwie postępują, udzielając odbiorcom swego przemysłu żelaznego długoterminowych kredytów.

W każdym razie niema widoków na jakiś układ gospodarczy angielsko-niemiecki, dopóki nie zostanie podpisana umowa z rządem sowieckim co do wierzytelności angielskich.

RAZÓW OGLABA MONETĘ, CZY ABY NIE FAŁSZYWA

a kupując piwo Habermusch i Schiele, nie spogląda czy korek posiada znak firmy

który jedynie dowodzi, że piwo nie jest fałszowane.

Zdarzały się wypadki, że w butelki firmy Habermusch i Schiele nalewano inne piwo, że przelepiano etykiety na inne butelki, i ci, co je otrzymywali, byli tak samo oszukiwani, jak gdyby dostali fałszywą monetę.

210

Nowa filja Banku Polskiego

Zamość otrzymał oddział

W przyszłym miesiącu Bank Polski otwiera uroczyste swój oddział w Zamościu, który się mieścić będzie w nowym gmachu specjalnie na ten cel wybudowanym.

Stworzenie oddziału Banku Polskiego w tej żywej i gospodarczo ożywionej części kraju, było oddawna już oczekiwane przez szerokie sfery ziemian i rolników.

Od Redakcji

W. Grubiński obejmuje
dział sprawozdań teatr.
w „ABC”.

Z dniem jutrzejszym dział sprawozdań teatralnych w ABC obejmuje znakomity dramaturg i krytyk teatralny WACŁAW GRUBIŃSKI.

Kol. czarna jesienne, pismoc. i... (sztynne) wlochaty 98

R. CIESZKOWSKI, Marszałkowska 81-8

Posiadamy wybór kapeluszy, który imponuje nawet cudzoziemcom!!!
WŁODKOWSKI Pl. Trzech Krzyży 18.

BOLESŁAW ORLIŃSKI

18)

Przedruk zastrzeżony.
Copyright by „ABC” Warszawa.

Mój lot Warszawa-Tokio-Warszawa

Wydostałem się z samolotu i z prawdziwą przyjemnością wyprostowałem członki. Po dziewięciogodzinnym locie było to nielada rozkoszą. Gdy zrzuciłem szaty lotnicze, nastąpiła prezentacja. Na lotnisku poza kolonją polską byli obecni przedstawiciele miasta Tokorozawa, towarzystwa lotniczego, władz wojskowych, korpusu lotniczego i prasy. Żeby zaspokoić ciekawość publiczności musieliśmy przedefilować przed szpalerem publiczności. Następnie zajeżdżał po nas piękny samochód.

W kasynie lotniczym, gdzie odbyło się śniadanie, otrzymaliśmy na wstępie bardzo miłe upominki, lalki od miasta Tokorozawa i od prowincji Saitama jej arcydzieło, — sztukę pięknego jedwabiu.

Po skończonym śniadaniu płk. Jędrzejewicz powiózł nas samochodem do Tokio. Tokorozawa, jakkolwiek jest miastem samodzielnym, stanowi właściwie przedmieście Tokio. Cała odległość 25-kilometrowa jest szczerze zabudowana, tak, że nie spostrzegłem, kiedy opuściliśmy Tokorozawę, i kiedy wjechaliśmy do Tokio.

Spodziewałem się na ulicach Tokio znaleźć obraz klęski i zniszczenia po ostatniej żywiołowej klęsce trzęsienia ziemi. Jednak oprócz intensywnego ruchu budowlanego nic nie wskazywało na to, że nie tak dawno miasto leżało w gruzach. O trzęsieniu ziemi w Japonii pisano w Europie bardzo obszernie, natomiast o odbudowie zapomniano zupełnie. A to przecież jest stąkróć bardziej ciekawe.

Tokjo liczy trzy razy więcej mieszkańców, niż Warszawa—3.000.000, lecz powierzchnię zajmuje nieproporcjonalnie dużą. Przecież składa się przeważnie z domków parterowych i do tego otoczonych ogródkami.

Ulice miasta posiadają doskonałe nawierzchnie i obfite oświetlenie. Ruch uliczny jest niezwykle ożywiony. Pomimo to ulica tokijska imponuje swoją uprzejmością.

Oto, na przykład, szofer zmuszony jest wyprzedzić inny samochód. Mija go, lecz równocześnie z miłym uśmiechem salutuje szofera wymijanego samochodu, jak gdyby prosił o przebaczenie, że mu sprawia taki afront.

Pewnego razu obserwowałem taki obrazek: jakiś paroletni dzieciak wylazł na środek jezdni najruchliwszej ulicy. Cały ruch kołowy automatycznie zatrzymał się, zaś bachor z godnością przemaszerował przez jezdnię.

Samochód zatrzymał się przed hotelem „Imperial”, najwytworniejszym hotelem w Tokio. Na frontonie okazałego gmachu hotelowego powiewały sztandary japoński i polski, w środku był umieszczony transparent z napisem: „niech żyją dwaj polscy awiatorzy!”

Wręczyłem płk. Jędrzejewiczowi listy przywiezione ze sobą z Warszawy i rozgościłem się w hotelu. Dla nas z Kubiakami były przygotowane luksusowe apartamenty, — z łazienkami, telefonami etc. Z łazienki natychmiast skwapliwie skorzystałem, natomiast z telefonem nie mogłem sobie dać rady przez cały czas pobytu w Tokio.

Po krótkiej chwili wypoczynku pułkownik szt. jen. Jamawaki, który przez cały czas mego pobytu w Tokio mną się opiekował, zawiózł mnie na radiostację. Stacja „Japońskiego Radja” jest położona

w śródmieściu. Wykwintnie urządzonej stacja posiada kilka sal do nadawania koncertów. Izolacja tych sal jest tak doskonała, że widząc wykonawcę numeru przez szybę we drzwiach, nie słyszy się głosu zupełnie.

Po skończeniu jakiegoś śpiewanego numeru, oddano mikrofon do mego użytku. Speaker japoński rzucił kilka słów do mikrofonu i zaprosił mnie gestem do przemówienia. Gdy wypowiadałem pozdrowienia dla narodu japońskiego odczuwałem, że słowa moje były rozumiane przez japońskich słuchaczy, jakkolwiek nikt z nich zapewne w życiu polskiej mowy nie słyszał. Polska w owym dniu do nich przemówiła językiem dla wszystkich zrozumiałym, — językiem czynów.

Gdyśmy opuszczali radiostację nadszedł dyrektor radiostacji, mały, biały ubrany japończyk, i wręczył mi srebrny puchar z napisem dziękczynnym od radiostacji tokijskiej.

Pierwszy wieczór w Tokio spędziłem w ciasnym gronie członków komitetu naszego przyjęcia w „Imperialu”.

Następny dzień był właściwie przeznaczony na wypoczynek, skorzystałem z tego, by zwiedzić miasto.

Europejska niezbyt często można spotkać na ulicy Tokio. Na mnie zaś zwracano specjalną uwagę, albowiem przyłot nasz był najważniejszym wydarzeniem w życiu stolicy. Reporterzy bezustannie nas prześladowali, fotografując ze wszystkich stron. Prasa japońska bardzo żywo interesowała się naszym bytem w Tokio. Dochodziło to do przesady. Gdy pewnego dnia nabyłem sobie w jakimś sklepie kapelusz, nazajutrz ukazała się w prasie szczegółowa notatka na ten temat.

Przy tej okazji prasa widocznie energicznie uświadamiała ludność o Polsce. W szeregu dzienników zauważyłem na widocznym miejscu podobiznę p. Prezydenta Mościckiego.

(C. d. n.)

Niemiecki dziennik oskarża b. następcę tronu w Niemczech o złodziejstwo

Miał okraść skarb Rzeszy na 20 milionów mk.

Trzeba przyznać, że pomimo rewolucji nazwisko Hohenzollernów i w Niemczech i w całej Europie nie przestało być popularne. Świeżo do wznowienia tej popularności przyczynił się bardzo wydatnie b. niemiecki następca tronu.

Jedno z pism berlińskich, „Welt am Abend”, ogłosiło przed paru dniami niezwykle rewelacje. Pismo to oświadcza mianowicie, że b. następca tronu, postępując sobie jak najpospolitszy złodziej, grasował czas długi w zamkach i pałacach w stolicy i na prowincji, należących z imienia do rodziny Hohenzollernów, i że położył w nich rękę na wielu bardzo cennych zabytkach, które potajemnie sprzedał potem handlarzom starożytności.

W ten sposób „wywłaszczył” b. następca tronu, między wielu innymi: obraz Watteau, mnóstwo bezcennych gobelinów, wiele mebli starych wysokiej

wartości, starożytne wazy, dywany, nieocenione książki, szkiełce sławnych malarzy, jak np. Rubens, porcelanę, marmury, cenne wyroby cyzelerskie z 17 stulecia i bardzo wiele innych kosztownych sprzętów.

O gospodarowaniu tem skarb państwa, który jest właściwym posiadaczem tych zamożnych dawnej rodziny cesarskiej, zupełnie nic nie wiedział. Wyrządzone przez kradzieże b. następcy tronu straty obliczają na 20 milionów marek (około 50 milionów złotych).

Złodziej w roli kochanka

**Awantury miłosne fałszywego księcia indyjskiego —
Wystrzegajcie się przygodnych znajomości**

Ogólne zainteresowanie wzbudził we Włoszech proces, ukończony przed paru dniami w Turynie. „Bohaterem” jego jest Edgar La Plante, 38-letni obywatel St. Zjednoczonych. Oskarżono go o to, że w ciągu dłuższego czasu wyłudził różnymi sposobami od Melanji hr. Khevenhüller z górą milion lirów (około pół miliona złotych).

La Plante dał się poznać z gościnnych występów w Trjeście, Genoi, Rzymie, Florencji i Lugano, aż wreszcie udało się policji przyłapać go w Turynie. Stąd właśnie cała skarga.

Zapytany na rozprawie przez przewodniczącego, La Plante także opowiada szczegóły do sprawy:

„Poznałem hr. Khevenhüller i córkę jej w Nicei w kwietniu 1924 r. w kinie. Hrabina rozpoczęła z nim rozmowę i oznajmiła, że bardzo lubi indjan; La Plante nie przyznał się jednak do tego, że wcale nie jest indjaninem, lecz ucharakteryzował się jedynie do filmu, w którym potrzebni byli indjanicy-statysty.

W czasie rozmowy hrabina zapytała, dlaczego jestem smutny, na co odrzekłem, że właśnie przyszedł do mnie list od żony z Anglii, błagającej o 300 franków. Hrabina dała mi 500 franków, które wygrała w Monte Carlo. Jednocześnie zaprosiła mnie do siebie na wieczór, by mię przedstawić swej matce. Tam właśnie podarowała mi hrabina śliczną złotą bransoletę.

Nie były to ostatnie podarunki, bo hrabina potem stała obdarzała swego „indjanina” znaczą

Życie dzieci na ofiarę bogom

Z życia Indian w Ameryce południowej
Spostrzeżenia z naukowej wyprawy

Naukowe wyprawy po świecie całym odbywają się ciągle, ale nie każdej z nich udaje się zdobyć naprawdę wartościowy, pod względem naukowym i ciekawy dla szerszych kół materiał. Ostatnią taką wyprawę naukową odbyli pp. Mitchell-Hedges i Brown, którzy zwiedzali mniej znane zakątki Ameryki południowej.

Wyprawa ich trwała dość długo, czemu się jednak dziwić nie można, skoro przebyli w

sumie 25 tysięcy kilometrów. Wynikami wyprawy badacze podzieliли się z odpowiednimi kołami naukowymi. Najciekawsze z tego wykładu miejsce dotyczyło życia Indian z plemienia Zutuhile.

OFIARY Z DZIECI.

Ten ród Indian jest całkowicie opanowany przez czarodziejów, których plemię słucha ślepo. Dotąd jeszcze wśród plemienia utrzymał się zwyczaj składania w ofierze dzieci. Ceremonja ofiar takich polega na tym, że Indianie podchodzą do krateru jednego z niewygasłych jeszcze

wulkanów i wrzucają doń dzieci, przeznaczone na ofiarę; myślą oni, że w ten sposób zdobywają przychylność duchów.

Władze oddawna już czynią wysiłki w kierunku wypierania tego barbarzyństwa; jednak wysiłki te pozostają bez skutku i Indianie w dalszym ciągu, choć potajemnie, ofiary te składają.

DZIWNY OBRZĘD OŚWIADCZYŃ

Plemię Zutuhile dotąd przechowało bardzo dziwny sposób żarczenia się, co do którego różni się ono od innych szczepów indyjskich. Kobiety tego plemienia codziennie chodzą do jeziora po wodę, napelniają gliniane naczynia, noszone zwykle na głowie. Jeżeli jakiś młody chłopak zakocha się w dziewczynie, czeka, aż będzie ona szła w kierunku jeziora, wtedy idzie za nią chyłkiem i chowa się za skałę, czekając, aż pani jego serca powróci z wodą.

Gdy dziewczyna wraca, nie wiedząc o niczym, zakochany wypada z ukrycia, odbiera jej dzban i rozbija go w kawałki o głowę. Jeżeli dziewczyna zostaje na miejscu, znaczy to, że się zgadza, zaraz też wtedy obchodzony jest na miejscu obrzęd zrzekowin. Gdy natomiast dama ucieka, oznacza to, że daje młodzieńcowi kosza.

Młodzian oczywiście odchodzi, lecz, że woda ciągle jest przy gospodarstwie potrzebna, więc tego samego jeszcze dnia może nieraz swe oświadczytny ponowić wobec innych dziewczyn plemienia.

Można fotografować wewnątrz żołądka

Epokowy wynalazek dr. Elsnera

Na odbywającym się obecnie kongresie lekarzy chorób trawienia i przemiany materii lekarz niemiecki dr. Elsner przedstawił uczestnikom sposoby fotografowania jamy żołądka. Tego rodzaju fotografowanie dotąd było niepodobniństwem. Do tej pory jedynie dzięki zastosowaniu promieni Roentgena można było na kliszy otrzymać zarys i kształt żołądka i stwierdzić wskutek tego, jakim on uległ zmianom chorobowym. Prawdziwego jednak obrazu wewnętrznej powierzchni żo-

łądka człowieka żywego dotąd nie posiadano.

Dr. Elsner już dawno sporządził sobie instrument w kształcie rurki, taki sam, jakie stosuje się zwykle do wprowadzania w organizm w celach badania. Instrument ten we wnętrzu swem posiadał lusterko, dzięki któremu można było, przy zastosowaniu bardzo silnego światła, obejrzeć żołądek we wszystkich jego ważniejszych częściach. Przy końcu tego instrumentu zewnątrz dr. Elsner umieścił aparat fotogra-

ficzny z 7 kliszami; to też mógł za jego pomocą dokonywać zdjęć wewnętrznych ścian żołądka.

Przyrząd ten wprowadzany jest do żołądka przez usta i przewód pokarmowy. Dr. Elsner postarał się o możliwie silne światło, aby jedna sekunda wystarczyła na uwiecznienie na kliszach stanu różnych części żołądka. Skrócenie czasu nasświetlania jest konieczne, bo od tego zależy, czy zdjęcia się udadzą lub nie.

NA SZEROKIM ŚWIECIE

Niema to, jak mądra r da

W okolicach miasta francuskiego Pan, położonego nad granicą hiszpańską, straż ogniowa posiadała między innymi sikawkę, której w żaden sposób nie można było skłonić do pełnienia tej roli, do jakiej była przeznaczona. Naturalnie, rada miejska uchwaliła wobec tego, by tę sikawkę zastąpić inną, odpowiedniejszą.

W kilka dni po nabyciu nowej sikawki na składzie, w którym ją postawiono, widniało tajemne zalecenie:

„Dla uniknięcia nowych fatalnych niedogodności mer postanawia, że od-tąd sikawka będzie musiała być próbowana w przeddzień każdego pożaru”.

Łatwo byłoby to zalecenie p. mera wprowadzić w życie, ale musiałby on jeszcze pozwolić na to, by mieszkańcy rządzonej przez gminy posiadali prawo uprzedzenia o tem, gdzie i kiedy danego dnia wybuchnie pożar.

Sowa w parlamencie

Przed kilkunastu dniami do sali posiedzeń plenarnych parlamentu angielskiego wpadła sowa. Posiedzenie zostało z tej racji przerwane, aby służba mogła z sali usunąć zbyt ciekawego ptaka.

Wypadek tego rodzaju ciekawości ze strony zwierząt nie jest pierwszy w parlamencie Anglii, bo kroniki jego notują, że 9 lipca 1874 r. trzeba było także przerwać posiedzenie, gdyż do sali wpadł czarny kot, który zachowywał się tak nieznośnie, iż nie można go było na posiedzeniu zostawić.

Dla podobnego powodu trzeba było swego czasu przerwać posiedzenie delegatów duchowieństwa na synodzie w Dord, w tym wypadku jednak uczestnicy zebrania nie byli tak pełni dostojnej powagi, co w obu poprzednio opisanych, to też gdy usłyszeli na sali sowę, wybuchnęli wszyscy tak serdecznym śmiechem, że przesydując synodu, chcąc zebranie w korbach utrzymać, coprędzej kazano sowę usunąć.

Walka z grypą

Walkę zawziętą tej złośliwej, wynikającej z przeziębienia choroby, wyprzedziła teraz amerykańska fundacja chemiczna. Rozporządza ona ogromnymi funduszami i posiada poparcie całego amerykańskiego społeczeństwa. Fundacja ta postanowiła ostro się zabrać do zwalczania katarów, grypy i najwzkiejszych nawet objawów przeziębienia; fundacja pragnie dojść do tego, by choroby te stały się równie rzadkie, jak rzadko się zdarza teraz ospa po wynalezieniu szczepionki.

Jak wiadomo, grypa jest chorobą nietyle niebezpieczną, co dokuczliwą, odbierając chorym na nią całą nieraz energię i zdolność do pracy. Ponieważ zaś Amerykanie zapadają na nią częściej, niż ludy innych części świata, z powodu bardzo znacznych zmian klimatu, więc też badania, o których mowa, mogą oddać Ameryce wielkie usługi.

Fundacja zajmie się najpierw ustaleniem, co właściwie wywołuje przeziębienie w formie kataru czy grypy. Potem dopiero można będzie przystąpić do wynalezienia sposobów zapobiegania tym chorobom.

pusze jesienne piłśniowe, meloniki (sztywne) wóchatę
M. CIESZKOWSKI
12 Nowy Świat 12. 227

MÓJ EKTRAN

PARTJE DAWNIEJ A DZIŚ.

Dwadzieścia pięć lat temu do partji socjalistycznych w Warszawie należała prawie wyłącznie ucząca się młodzież. Pomiedzy różnymi odłamami socjalizmu wynikały nieraz gwałtowne scysy i zaciekle walki. Walczono słowem i piórem. Przeciwnicy szermowali lśniącem, jak ostrze szpady, dowcipem, ciszkali w siebie ciężkimi, jak kule armatnie, argumentami, prazyli się ogniem zabójczej dialektyki z za okopów pracowicie budowanej ideologii... Fruwali również w obłokach balonami wzniosłych zasad i szlachejnych pryncypiów...

A gdy spotkali się gdzie w konspiracyjnym studenckim lokalu dwaj „towarzysze”, pałający do siebie niechęcią, następowala gruntowna rozprawa, pełna niebawymych emocji.

Towarzysz I wyciągał z zanadrza notes z cytatai skrzętnie zbieranymi z dzieł Karola Marksa i przypuszczał do przeciwnika gwałtowny atak.

Towarzysz II osłaniał się puklerzem, ukutym z dzieł Boehm-Bawerka, Rikarda, Bebla czy Bakunina, bombardując nieprzyjaciela stronicami rozpraw naukowych. Takim pojedynkom z zapartym oddechem przyglądali się ówczesni „sztubacy”, z których wyrosli dzisiejsi dygnitarze, senatorowie i posłowie...

A dziś?

Dziś różnice poglądów partyjnych między towarzyszami nie są takie skomplikowane. Zatarci również załatwia się bardzo prosto: kulą rewolwerową... POCO dyskusje, cytaty, argumenty, poco ten cały wysiłek mózgowy, poco logika rozumowania, poco uciążliwa lektura? Poprostu towarzysz I, zdybawszy towarzysza II w ciemnej ulicy, uyciąga z zanadrza browning i kładzie go trupem kilku celnymi strzałami. Na drugi dzień towarzysze III i IV rozprawiają się w taki sam sposób z towarzyszem I w gronie kolegów partyjnych i z akompaniamentem dosadnych przekleństw...

To teraz modne

SAT.

Ojcowie miasta! Zwróćcie uwagę na przedmieścia

Anormalne stosunki osiedleńcze w Warszawie

85,42 prc. ludności w śródmieściu i 14,58 prc. na przedmieściach

We wczorajszym numerze „ABC” omówiliśmy sprawę zaniedbania tak pięknej dzielnicy, jak Sielce, Czerniaków i Sienkiewicza.

Dzisiaj, w ogóle, pragniemy wspomnieć o naszych przedmieściach, ich zaniedbaniu, które sprawiło, że większość ludności stołecznej koncentruje się w śródmieściu, wytwarzając tu nieprawdopodobną ciasnotę.

Na ogólną liczbę 11.483 ha., które zajmuje Warszawa, 3.273 ha. to śródmieście i 8.210 ha. to przedmieścia.

Podczas, gdy na 3.273 ha. śródmieścia zamieszkuje 85,42 procent ludności Warszawy, na 8.210 ha. przedmieść mieszka tylko 14,58 procent, a więc na terenie śródmieścia przeszło dwa razy mniejszym od przedmieść wszystkich, mieszka przeszło pięć razy więcej ludności...

Co sprawiło, że ludność Warszawy tak uporczywie gnieździ się w śródmieściu i z niechęcią podąża ku przedmieściom?

Oczywiście, tylko braki inwestycyjne przedmieść, które zamieszkiwanie tam czynią nieznośne.

Polityka inwestycyjna Magistratu musi pójść w tym kierunku, aby przedmieścia przez swój wygląd cywilizacyjny mogły odciągnąć znaczną część ludności śródmieścia, usuwając z niego ciasnotę.

Procentowe rozmieszczenie ludności na jednym hektarze terenu w śródmieściu wskazuje, jak sprawa ta jest nagła.

Przeciętnie w śródmieściu na jeden hektar przypada 251,9 mieszkańców, gdy na przedmieściach tylko 17,1.

Przeгляд gęstości zaludnienia na terenach poszczególnych komisariatów jeszcze dobitniej uwydatnia anormalne stosunki osiedleńcze w Warszawie.

A więc w najmniejszym komisariacie śródmieścia — 8-ym, zajmującym 99 ha. przypada na jeden ha. aż 682,8 mieszkańców, w komisariacie 7-ym na jeden ha. przypada 508,1 mieszkańców, w komisariacie 3-cim na jednym ha. gnieździ

się 461,1 mieszkańców, w komisariacie 2-gim — 432,8 mieszkańców. Mniej więcej podobny stosunek zaludnienia nieproporcjonalny w stosunku do obszaru, wykazują wszystkie komisariaty śródmiejskie.

Jakże wobec tej ciasnoty w śródmieściu wyglądają tereny przedmiejskie Warszawy?

Najgęstsze zaludnienie z nich wykazuje komisariat 25-ty, bo aż... 62,6 mieszkańców na ha.; dalej komisariat 22-gi — 39,4

mieszkańców, komisariat 23-ci 36,6 mieszkańców; a taki komisariat 17-ty liczy na ha. aż... 3,7 mieszkańców.

Powtarzamy: polityka inwestycyjna Magistratu musi w najszybszym tempie zabrać się do uporządkowania naszych przedmieść, stworzyć z nich tereny, mieszkalne, zdolne do przyjęcia człowieka cywilizowanego. To będzie najracjonalniejsze rozwiązanie zagadnienia ciasnoty w śródmieściu.

Ostrożnie z oskarżeniami

Rehabilitacja urzędnika

Urzędnik, kontraktowy Konsulatu Polskiego w Eiku, 25-letni Józef Strobinger, oskarżony został o to, że przywłaszczył sobie świadomie uienależną mu sumę 6 dolarów, pobierając za paszport zagraniczny Heleny Geissler 10 dolarów zamiast 4.

Sąd Okręgowy w Warszawie uznał winę oskarżonego, za udowodnioną, skazując go na 1 rok więzienia. Strobinger apelował. W skardze apelacyjnej obrona powołała się na to, że jedyny świadek oskarżenia, Helena Geissler, nie złożyła ze-

znań w sądzie z powodu wyjazdu zagranicę, natomiast szereg przychylnych świadectw dowodzi nieskazitelnej przeszłości i działalności służbowej oskarżonego, wreszcie obrona dowodziła, że mogła zająć pomyłką w przeliczeniu sumy na dolary, ponieważ działo się to w okresie inflacji marki niemieckiej.

Sąd Apelacyjny na posiedzeniu w dn. 15 b. m. wyrok Sądu Okręgowego uchylił, a Strobingera uniewinnił.

Dlaczego komendantowi stoł. garnizonu

o jego uprawnienia reprezentacyjne

Nowomianowanemu komendantowi garnizonu m. st. Warszawy płk. Rożenowi nie przysługują uprawnienia reprezentacyjne, z których korzystali poprzedni komendanci.

Uprawnienia te przeszły obecnie na Dowódcę Okręgu Korpusu Nr. 1 w Warszawie.

Tłumaczy się to tem — jak nas informują — iż komendantem, w myśl instrukcji garnizonowej — winien być z reguły najstarszy stopniem i swem starszeństwem dowódca dywizji, urzędujący w danym garnizonie.

Tak jak we wszystkich garnizonach.

Jedynie uprawnienia reprezentacyjne garnizonu stołecznego należą do dowódcy O. K.

W danym wypadku więc do gen. bryg. Kaczyńskiego.

Z TEATRÓW

...A tymczasem pod łóżkiem

Nowa rewja w Qui pro quo

Pod względem artystycznym nowy program „Kupeku” (Q. p. q.), jeśli mi wolno użyć tego skrótu za Jarosym, jest bardzo dobry.

Na pierwszym planie, rzecz oczywista, niezrównana Ordonówna. Efektowna Lionella, śliczna różowa perła w miłym staroświeckim romansie, — Ordonka prześcignęła samą siebie w „Rypencji”. Parodia Zuli Pogorzelskiej i „Valencii” zrobiona jest w tak mistrzowski sposób, że towarzyszą jej nieustające oklaski i zwarjowany śmiech na widowni.

Jeśli rywalizacja dwóch teatrów warszawskich pójdzie dalej po tej samej drodze, „Niebieski Ptak” będzie dla nas wkrótce lokomotywą Stefensona.

Zimińska nadal zachowała tytuł „Chaplina w spódnicy”. (Dlaczego właściwie w spódnicy, nie rozumiem, — przecież zazwyczaj ukazuje się na scenie bez spódnicy). Wdzięczyła się do łysych w tak miły sposób, że przez chwilę miałem żal do swego owłosienia.

Bez Kalinówny program miałby wielką lukę. Jest ona już zupełnie zaklimatyzowana w tym teatrze.

W wielkiej rodzinie kolejarzy urzędnik jest kopciuszkim

Urzednicy kolejowi...

Jest ich zorganizowanych obecnie jakieś hezmała 14 tysięcy.

Element bierny, apolityczny, w większości konserwatywny, lojalny, cechowany poczuciem państwowości. W walkach socjalnych rzadko bierze udział. Wlecze się na szarym końcu wielkiej rodziny kolejarzkiej, zwyczajnie — kopciuszek.

Gros urzędników kolejowych stanowią grupy 11-a — 9-a. Uposażenie ich sięga od 98 do 225 zł. miesięcznie.

Nędza...

Najboleśniejsza, bo skryta.

Z kategorii tych, co wymaga czystego kolnierzyka, ogolonej twarzy i spazm zagłodzonego żołądka pokrywa nonszalantkim uśmiechem.

O podwyżki walczy zawzięcie cała rodzina kolejarzka, prócz kopciuszka.

Ten czeka. Wytrwale czeka. Nie czuje się dobrze wśród swych braci pepeesowców, nie odpowiada jego dążeniom ideologia braci enpeerowców.

Ani na prawo, ani na lewo, ani po środku.

Żyje luzem, popychany, wykpiwany, ot zwyczajnie kopciuszek.

Czy rząd się oń już nigdy nie zatroszczy?

Kopciuszek czeka...

Pierwsza odprawa

inspektorów Generalnego Inspektoratu siły zbrojnej

W jednym z pism popołudniowych ukazała się przed kilku dniami informacja o odprawie inspektorów Generalnego Inspektoratu Sił Zbrojnych.

Odprawie — zdaniem tego pisma — przewodniczył marsz. Piłsudski przy udziale wszystkich inspektorów. Dalej pismo owe podawało nawet streszczenie odprawy.

Tymczasem odprawa wprawdzie była zapowiedziana na 16.10 b. r. ale marsz. Piłsudski ją odwołał.

Odprawa ma się odbyć w drugiej połowie przyszłego tygodnia.

Wezmą w niej udział: gen. dyw. Skierski z Torunia, gen. bryg. Buthardt - Bukacki z Wilna, gen. dyw. Norwid - Neugebauer ze Lwowa, gen. dyw. Fara z Wilna, oraz generałowie brygady: Fabrycy, Kessler, Pożerski, Tokarzewski i wszyscy Dowódcy Okręgów Korpusowych.

Rewizja rozporządzeń

o świadczeniach na rzecz wojska
Co złe — co ma być usunięte

Władze wojskowe wespół z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych przystąpiły do rewizji całego szeregu ustaw i rozporządzeń, dotyczących świadczeń na rzecz wojska.

Kilkuletnia bowiem praktyka wykazała, że wiele ustaw, doskonale prezentujących się na papierze — nie ujawniło tych zalet w życiu.

Między innymi — jak się dowiadujemy — przystąpiono do gruntownej rewizji rozporządzeń o spędzie i ewidencji koni dla potrzeb wojskowych, co ma szczególne znaczenie dla ludności wiejskiej.

Dotychczasowy bowiem system — zaczerpnięty z wzorów austriackich wysoce absorbował właścicieli zarejestrowanych koni.

Tracili nieraz oni po kilka dni przy spędzie koni, co narażało ich częstokroć na wielkie straty.

Rewizja rozporządzeń idzie właśnie w kierunku niesienia ulgi mieszkańcom i uproszczenia całej formalistyki.

Tedy powodzenia.

Na targowisku

Dzisiaj godzina 10-ta.

Na dzisiejsze targowisko warzywne przybyło 193 wozy.

Buraki 7—8 gr. pęczek, cebula I gat. 35—40 gr. klg., kalafior za sztukę 20—30 gr., II gat. 10—12 gr., kapusta biała klg 9—10 gr., w główkach po 15—20 gr. za sztukę, czerwona gł. 20—25 gr., włoska 12—20 gr., pietruszka pęczek 20—30 gr., pomidory klg. 90—1 zł., salata za główkę 2—3 gr., selery za pęczek 50—60 gr., szpinak klg. 50 gr., ziemniaki wozowe 100 klg 11—12 zł., wagonowe 8—9 zł.

RUCH WYDAWNICZY

Ukazał się zeszyt 27 „Kina dla wszystkich”. Zeszyt ten oprócz bardzo ciekawego sprawozdania z „Międzynarodowego Kongresu Kinematograficznego w Paryżu”, zawiera obszerny dział krytyk filmowych, bogato ilustrowany. Całość ładna i bardzo ciekawa.

Budować flotę

Niech każda rodzina złoży cegiełkę pod budowę wielkiego gmachu polskiej floty

Listy przyjaciół „ABC”

Od pana Wiktora Grabowskiego, naszego stałego czytelnika, otrzymujemy list, w którym autor porusza niesłychanie żywotną kwestję budowy floty polskiej.

P. Grabowski wychodzi z założenia, że wszystkie miasta polskie winny pójść za przykładem Lwowa, który postanowił ufundować transportowiczy przyczem proponuje następują-

cy sposób rozwiązania strony finansowej tej sprawy:

„Na to potrzeba, aby wszyscy dali po jednej złotówce od każdego członka rodziny. Część ludności z rozmaitych przyczyn nie da, za to za tych biednych, niechętnych i opieszalszych musza dać zamożniejsi po 2 złote.

Ponieważ dla wielu rodzin zapłacić od razu 6—7 zł. jest trudno, to trzeba zbiorówkę rozłożyć na 6—7 miesięcy, po 1 złotówce co miesiąc.”

Szlachetną i piękną inicjatywę p. Grabowskiego, oddajemy pod rozwagę naszych czytelników. Jesteśmy pewni, że wszystkie polskie serca, gorąco odpowiedzą na ten apel.

Niechaj runa filary współczesnego życia:
**PROTEKCJA, GŁUPOTA,
INTRYGNA I ŁAPÓWKA.
„CZERWONY BŁAZEN”**

Wyszedł z druku podręcznik językoznawcy Jana Tadeusza Wróblewskiego
2000 błędów językowych
Do nabycia we wszystkich księgarniach. Skład główny: Dom Książki Polskiej. Cena zł. 1.80. 173

SPLENDID Galeria Luxemburga
Początek o 6-tej w.
Dzisiaj
Colleen Moore
w świetnej tragikomedji jako
uroczą Irena

Nowinki z miasta

**ODWOŁANIE
ZAPRZYSIĘZIENIA
REKRUTÓW**

Zapowiedziane na dzień 17 b. m. zaprzysiężenie rekrutów garnizonu warszawskiego — o czym już donosiło „ABC” — zostało — jak się dowiadujemy — odłożone przez władze wojskowe na niedzielę, dn. 24 b. m.
Zaprzysiężenie odbędzie się w Cytadeli.

**Z TOWARZYSTWA
IM. PIOTRA SKARGI**

W niedzielę, 17 października Tow. im. Piotra Skargi, rozpocznie ósmą serję odczytów niedzielnych. Zaczęte na jesieni 1923 roku powtarzają się co roku w dwóch serjach, mając na celu przedstawić różne kwestje i zagadnienia chwili obecnej w świetle nauki i moralności katolickiej dopomóż szczególnie młodzieży zachowanie zdrowego sądu wobec przeróżnych fałszywych i nielogicznych wersyj.
Pierwszy przemawiać będzie ks. kr. Krzesiński na temat: Co sądzić o Mesjanizmie i o Hoenne - Wronskim.
Początek o 5 i pół po poł. Bilety przy wejściu. Dla uczącej się młodzieży od 5 klasy, słuchaczy Seminarjów i Akademików wstęp wolny.

**NOWA PLACÓWKA
SOKOŁA**

Gniazdo Sokolic na Woli.

Przy II Gnieździe Sokola im. jen. Sowińskiego, grono pań z dzielnicy Wolskiej zorganizowało oddział żeński z wiarą, że szerokie zastępy kobiece zainteresują się nowopowstałą placówką, popierając swą współpracą jej rozwój. Młodzież żeńska zechce niewątpliwie skorzystać z możliwości wyrobienia swych sił fizycznych, mając ku temu obszerne boisko, wielką salę gimnastyczną, natryski, strzelnicę i kort tenisowy.

Zapisy są przyjmowane w lokalu Gniazda „Sokoła” przy ul. Skierniewickiej Nr. 18 w poniedziałki i czwartki od godz. 6—8 wiecz. i w niedzielę od 3—5 pp.

DRZAZGI

Petycja

Dzisiaj doła urzędnika
Z pod logiki się wynika,
Żyje bowiem bez kariery,
„Gazy” zaś ma na dni... czte.
Niezbyt w Polsce mu wygodnie,
Obciuchany, w strzępkach spodnie,
Przygarbiony, chmurny, błady,
Je na tydzień... trzy obiady.
A choć dość ma w biurze pracy,
Coś z bielizną też nie cacy.—
Zacny Sejmie, spraw to przecie,—
Niech go bieda tak nie gniece!
Zaś, gdy w latach ma pośladek,
Niech choć codzień zje obiadek!
Eszel.

**ZASILKI
DLA ROBOTNIKÓW.**

W ostatnim okresie sprawozdawczym od 4 do 9 października włącznie, zarząd obwodowy Funduszu Bezrobocia w Warszawie przyznał 123 robotnikom pozbawionym pracy (w poprzednim tygodniu 117), prawo do pobierania zasiłków na mocy ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia. Ogółem uprawnionych było do poboru zasiłków ustawowych w tym samym czasie 2.887 (w poprzednim tygodniu 3.003), pobrało zaś zasiłki 1.751 (1.691) na sumę 18.047 zł. 18 gr. (18.337 zł. 85 gr.).

W tym samym czasie przyznano 117 bezrobotnym (171) prawo do pobierania zasiłków z akcji doraźnej, mianowicie tym, którzy wyczerpali je z F. B., nadto b. robotnikom monopolu tytoniowego, wojskowych fabryk zapalników artyleryjskich, zakładów rusznikarskich, okręgowego zakładu umundurowania oraz zdemobilizowanym wojskowym.

Ogółem uprawnionych do poboru zasiłków z akcji doraźnej było 3.800 (3.691), pobrało zaś zasiłki 2.998 (2.899) na sumę 32.653 zł. 13 gr. (31.754 zł. 12 groszy).

**MIEJSCÓWKI
W POCIAGACH**

Dyrekcja Kolei Państwowych w Warszawie podaje do wiadomości, że poczynając od 16 października r. b., ze względu na małą frekwencję, kasuje się kurs wagonów z miejscówkami 1, 2 i 3 kl. Warszawa Gł. — Zdobuń w poc. Nr. 905, odchodzących z dworca Głównego w Warszawie o godz. 21.20 i w poc. Nr. 906, przybywającym na tenże dworzec o godz. 8.15.

Postulaty urzędników

W dniu wczorajszym odbyło się zebranie Centralnej Komisji Porozumiewawczej Związków Zawodowych Pracowników Państw., skupiających 15 największych związków pracowniczych, liczących przeszło 200.000 członków — kolejarzy, pocztowców, nauczycieli, urzędników itp.

Zebrań, po stwierdzeniu swego solidarnego stanowiska wobec zagadnienia poprawy bytu funkcjonariuszów państwowych, doszli do przekonania, że sytuacja obecna nie pozwala żadną miarą na odwołanie jej rozstrzygnięcia. Pracownicy widzą w dotychczasowym postępowaniu rządu brak dobrej woli i grę na zwłokę, czemu przeciwstawiają się z całą stanowczością.

Rozgoryczenie to jest tem większe, że ostatnie uchwały rządu całkowicie ten pogląd pracowników potwierdzają. Za najzupełniejsze lekceważenie położenia pracowników uważać należy dalsze pogorszenie pomocy lekarskiej, która całkowicie nie odpowiada istotnym i skromnym potrzebom.

Najgorsze zaś wrażenie wywołał projekt Rady Ministrów, uzależniający poprawę bytu pracowników od dochodów nadzwyczajnych. Nawet w najlepszym razie według dotychczasowego projektu rządu podwyżka ta osiągnąć może 5 — 6 proc. Pracownicy na takie załatwienie swych słusznych żądań, których realizacji oczekują od szeregu lat w katastrofalnej wprost nędzy, zgodzić się nie mogą.

Wobec tego, że w środę przyszłego tygodnia odbędzie się decydujące posiedzenie Rady Ministrów — postanowiono zwołać posiedzenie Centr. Kom. Por. na 22 b. m., na którym zdecydowane zostanie ostateczne stanowisko związków, któreby doprowadziło bezwzględnie do realizacji postulatów pracowniczych.

Zebrań też stwierdziło, że jakiegokolwiek odroczenie przez rząd decyzji w tych sprawach grozi jaknajpoważniejszymi konsekwencjami, których w interesie dobra państwa należy unikać.

Baczność szoferzy!

Warszawscy szoferzy u Komisarza Rządu

W dniu wczorajszym Komisarz Rządu, p. Jaroszewicz wraz z naczelnikiem wydziału ruchu kołowego p. Olechnowiczem, przyjął delegację związku zawodowego szoferów w składzie pp. sekretarza Rorgensa oraz członków zarządu: Dołńskiego, Kadyszewskiego i Miałkowskiego.

Delegacja złożyła p. Komisarzowi memorjał na piśmie wyszczególniający wszystkie bolączki szoferów warszawskich.

Najbardziej drażliwą jest sprawa kar, albowiem u niektórych szoferów kary te pochłaniają znaczną część zarobku. P. Komisarz zapowiedział, że podda rewizji kary nałożone i nie ściągnięte do chwili obecnej, oraz, że poczyni niezbędne kroki w celu dopuszczenia do referatu karnego przy wydz. Ruchu Koł. przedstawicieli szoferów, którzyby mogli bronić praw szoferów.

W końcu uchwalono zezwolenie na postój dorożek samochodowych na rogach ulic przy wylocie na Nowy Świat i ul. Marszałkowską. Przed dorożkami konnemi będą mogły sta-

nać dwa samochody, reszta zaś za konnemi.

W dniu 18 b. m., w poniedziałek, zw. zaw. szoferów zwołuje w swej siedzibie na 8 wieczór walne zgromadzenie, celem złożenia sprawozdania w tej sprawie.

Ważna wiadomość

— Stefanowi Kotwińskiemu (Złota nr. 37), cukiernikowi, ze strychu — bieliznę wartości 200 zł.

— Stanisławie Raczyńskiej — 153 złotych gotówką z torebki pozostawionej w szatni pracowników szpitala Ujazdowskiego.

— Kazimierze Parniewskiej z pow. Plockiego w wagonie na dworcu głównym — walizkę zawierającą artykuły spożywcze wartości 100 zł.

— Katarzynie Cieślakowej (Piękna nr. 36) — zegarek srebrny, pierścionek złoty i garnitur wartości 300 zł.

— Franciszkowi Mechelewskiemu (Nowowiejska nr. 17) — 160 zł.

— Piotrowi Golasiewiczowi ze star. Ostrowskiego w tramwaju linii nr. 18 — portfel zawierający 30 zł. gotówką i dokumenty

Pożar pochłoniął warsztaty pracy

Wióry pozostawione pod piecem spowodowały ogień

Wczoraj, o godzinie 4 minut 30 popołudniu w mieszkaniu Jana Rogali przy ulicy Tarczyńskiej nr. 2 z powodu pozostawienia pod piecem wiórow, wybuchł pożar.

Ogień pochłoniął dwa warsztaty: stolarski i tokarski. Straty wynoszą 3 tysiące złotych.

Za przykładem Sowieców

Rada żydowska związków zawodowych (Graniczna 17) opodatkowała na rzecz strajkujących górników w Anglii, każdego członka związku sumą 1 zł. 50 gr. a niepełnoletnich sumą 50 gr.

W odezwie zaznaczono, że podatek jest „obowiązkowy” i że sporządzono w tym celu drukowaną listę.

Odnawianie pałacu Daniłowiczowskiego

Od wczoraj przy ulicy Daniłowiczowskiej w znanym pałacu teje nazwy zostały wszczęte roboty mularskie i rzeźbiarskie. Kilkadziesiąt biustów królów polskich zostanie przyprawione do należytego wyglądu.

Fakt ten konstatujemy z przyjemnością, ponieważ dotychczas podobizny królów polskich zniszczone przez kurz i deszcze przedstawiały okropny widok. Jedną z najciekawszych pamiątek architektonicznych stolicy, zostanie przywrócona do dawnej świetności.

Wyścigi konne

Dzisiaj ścigać się będziemy 8 razy. I to na wyścigi z czasem, aby wobec pochmurnego nieba zawody ukończyć przed zmierzchem.

Do zwycięstwa, biorąc pod uwagę i klasę i wykazaną formę wzywamy takich oto naszych kandydatów:

- I. *Gondoliere, Arpad, Fryne.*
- II. *Alfa, Inwit, Hajdamak.*
- III. *Nimfa, Consuella, Herbert.*
- IV. *Armagnac, Buława, Don Juan.*
- V. *Edynburg, Aral, Magnat.*
- VI. *Niedola, Fellin.*
- VII. *Uriel Acosta, Dzisna, Ulan.*
- VIII. *Cochera, Tanina.*

S. LEWI
Magazyn **OKRYĆ DAMSKICH I FUTER**
Marszałkowska 132, tel. 70-63.
SEZON 1926/7
PALTA Jesienne i zimowe oraz **FUTRA** 209
w wielkim wyborze **CENY NISKIE.**
Firma egz. od 1884 r.

WARUNKI BARDZO DOGODNE.
UBIORY męskie. Duży wybór **FUTER**
specjalny dział **OKRYĆ** damskich
L. ALABASTER 161
Egz. od r. 1906. Elektoralna 13. Tel. 192-66.

OKRYCIA damskie **UBIORY** męskie
z najlepszych materiałów krajowych i zagranicznych na długoterminowe spłaty. Odpowiedz. klientów bez zaliczki w **WYTWÓRNI** kufnerskiej **DZIELNA** 21 m. 7 w podwórzu. Po obejrzeniu w innych firmach przyjdźcie do nas. 183

OBUWIE
NA RATY
BON TON
Marszałkowska 34
(w podwórzu) 168

MEBLE NA RATY
12 MIESIĘCY stałym i poleżalnym klientom bez zaliczek daje Magazyn mebli **FRANCISZKA BŁACHNIEWSKIEGO, Nowy Świat 43, I piętro** (dawniej Elektoralna 1), wielki wybór syplalni, gabinetów salonów, kredensów, stołów, szaf bielizniarek, zegarów, biur, otoman, leżaków, mebli gętych. 88

Na prośbienie **Pewnych 12-14 złotych** dziennie może każdy zrobić nawet przy małej energii, nie tracąc swego czasu. Informacje oraz instrukcje wysyłam nierzwiocznie po otrzymaniu znaczka za 20 gr. na odpowiedz. Adresować: „Warszawa Centrala Skrzynka pocztowa 452—A.B.C.” 175
ANNA CZERKA
Kazimiera Dąbrowska-Marendowska
Kawróżka
porody, zastrzyki, pielęgniarstwo po operacjach, wyjazdy na prowincję ze sterylizowaną wyprawą położową.
Hoża 50 m. 9, tel. 416-56.

Dr. KAUFMAN
Wspólna 56, tel. 31-35
Gabinet elekro-promienioteczniczy Choroby weneryczne, piciowe, skórne i włosów. Analizy krwi (syfilis).
Od 8 — 8 wieczór. 87

Dr. med. Amsterdamski
Chmielna 34. Tel. 405-13
Choroby weneryczne, piciowe, skórne. Analizy krwi (syfilis). 117
Przyjm. do 9 rano. i 4—8 wiecz.

Dr. Krajewski
Nowogrodzka 42.
Weneryczne, skórne, włosów, syfilis analizy krwi.
Gabinet elektro-promienioteczniczy 108 od 8 — 11 r. i 3 — 9.

Dr. M. Regelman
Choroby weneryczne, piciowe i skórne przeprowadził się na ul. Żłota 100, tel. 140-49. od 4—9 wiecz. 201
SPECJALNA LECZNICA
Nowy Świat 46/18.
Chor. weneryczne, skórne niemoc piciowa. Lampa kwarcowa, Sollux
Od 9—5 i od 6—9. 90

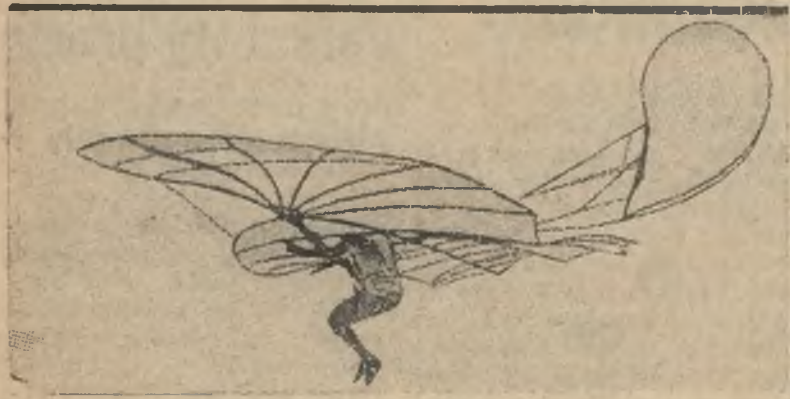
SKARB — Polsee, społeczeńsiwu — pożytek przyniesiesz, sobie zaś — los poprawisz, byt zabezpieczysz z **TYLKO** przez zdobycie wykształcenia handlowego. Dzięki systemowi korespondencyjnemu udostępniono dla zamiejscowych studjów wszelkich nauk handlowych. **Kursa Sekulo-wicza**, Warszawa, Żórawia 42. 89

ZE ZMARSZCZKAMI
piegami, podbródkami i zią cera panie nie będzie. Panie chcą pozbyć się zmarszczek, podbródków, piegów, mieć naprawdę ładną cerę, łabędzią szyję i klasyczny owal twarzy, polegują się od 11-ej do 5-ej, pracujące panie w niedzielę od 2-ej do 7-ej. Hoza 41—7. Paderewska Zofja Ludwika. 99

KTO chce mieć **tanio solidnie**, **dach** niech zwróci się do zakładu **Blacharski** i go **Więckiego**, Plac Trzech Krzyży 7, tel. 515-82. 124

STENO grafji zbio-rowo, oddzielnie: Kursy Antoniego Wojnara, Krucza 26—13. telefonować 105-07. 202
Papierajcie „III Tydzień Lotniczy”!

Ikarowe próby

Jedna z pierwszych prób lotu bez motoru. Lotnik utrzymuje się w powietrzu dzięki szczęśliwej kombinacji płaszczyzn, skrzydeł i steru.

Librairie Hachette.

Pan Bok sprzedawał platery na boku

A policja z boku obserwowała

— Platery, tanio sprzedaję! Platery! — wołał p. Chaim Bok (Browarna 55), rozłożywszy swój kramik na ul. Browarnej. Drobnym tym handlem zainteresował się policjant i skonstatował, że na spodzie naczyń platerowanych widnieje małe, a niedyskretne słowo „Bristol”.

— Skąd pan ma te platery?
— Od pani Marji Mironow (Furmańska 7).
— To musi być interesująca niewiasta, skoro takie piękne

rzeczy sprzedaje? Chodźmy do niej.

— Chodźmy.

I poszli. Pani Mironow oświadczyła, że platery nabyła od „stałego gościa” Bristolu p. Jana Dąbrowskiego, którego adresu nie zna.

Interesującym „gościem” zajęła się policja i poszukuje go usilnie.

Bristol odzyska swoje platery

Co czytają młodzi Anglicy?

Zarządy bibliotek publicznych robotniczej dzielnicy Londynu urządziły ciekawą ankietę wśród czytelników między dziewiątym a czternastym rokiem życia.

Zwrócono się w tym celu do 870 dzieci i kazano każdemu na specjalnej karcie napisać nazwisko ulubionego autora. Chłopcy w tej ankiecie wymienili 60 różnych autorów, dziewczęta — 45.

Wyniki ankiety były następujące: 27 proc. głosów było za Westermannem, 11 proc. za Cooperem, 7 proc. za Henty, 2 proc. za Dickensem, 2 proc.

również za tłumaczeniem Jules Verne'a. Z innych autorów Stevenson otrzymał zaledwie 8 głosów (a więc mniej niż 1 proc.), Kipling — 4 głosy, Walter Scot — 3 głosy, autor Robinsona — jeden jedyny głos.

Ciekawe np., że Dickens ma więcej zwolenników wśród dziewcząt, niż wśród chłopców. Jedna z dziewcząt podała, jako ulubionego autora Szekspira; zwolenniczka ta ma lat 13, oddała ona jedyny w całej tej ankiecie głos za najświetniejszym angielskim autorem dramatycznym.

Jak wygląda zamek w Homburgu

podarowany Wilhelmowi II

Zamek w Homburgu, przeznaczony w myśl umowy rządu niemieckiego z Hohenzollernami na siedzibę Wilhelma II, jest nie tylko jedną z najstarszych, lecz jednocześnie i największych siedzib rodów panujących. Zamek leży na wierzchu w pobliżu uzdrowiska Homburg; zdaleka już widać jego białą wieżę, mającą 53 metry wysokości.

Zamek otacza śliczny park z doskonałym drzewostanem; między innymi są tam dwa cedry libańskie z 1824 r. Ze wszystkich stron okolony jest zamek wodami jeziora. Wieża zamkowa wzniesiona została w latach 1370—1400, natomiast główna część zamku pochodzi z 17 stulecia. W czasie od 1662 do 1866 r. zamek ten był siedzibą rodu Hessen-Homburg.

Mieszkać w nim będzie gdzie, zamek ma bowiem 200 pokoiów, zawierających mnóstwo pamiątek historycznych. W 1870 do 1871 latach w zamku znajdował się szpital wojskowy, wzniesiony z darów królowej pruskiej i pruskiej następczyni tronu i przez nie zarządzany. Później zamek stał się siedzibą następców tronu oraz cesarzowej wdowy. Latem przebywał tu często cesarz Wilhelm II z rodziną, następcą tronu i jego dwaj bracia Eitel Fryderyk i August Wilhelm.

Położony jest Homburg niedaleko Kolonii w okolicach, stanowiących przejście z Nadrenji do westfalskiego obwodu przemysłowego.

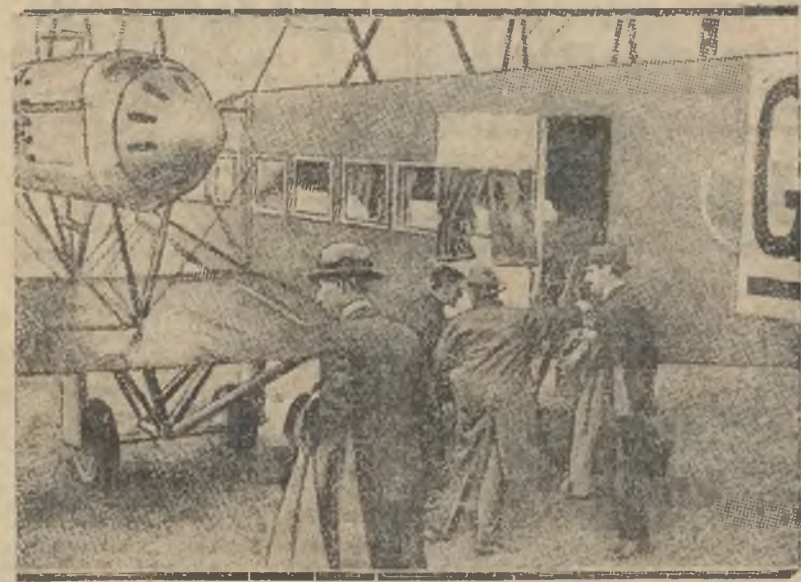
Jesienna rewja mody

Prześliczny pokaz mody odbędzie się w dniu 17 października r. b. o godzinie 4-ej popoł. w Teatrze Niewiarowskiej na rzecz Schroniska dla Artystów Scen Polskich.

Program będzie się składał z 3 części: Część I-sza „Niewolnicy Mody” dzieje się w bogatej sypialni, część II-ga Intermezzo, część III-cia „Królowie Mody” dzieje się w modnym dancingu „Negresco Palace”.

Zaproszenia i bilety w biurze ZASP (Al. Jerozolimskie 39, m. 1) od godz. 9—12 w poł. i od 4—7 wiecz. (telefon 10-66).

Na chwilę przed odlotem

Zdjęcie nasze przedstawia duży samolot pasażerski, kursujący między Paryżem a Londynem, na chwilę przed odlotem w codzienną podróż.

Librairie Hachette.

Właściciel kamienicy

i pięknej willi pod Warszawą — padł z głodu

— „Jestem niezwykle osłabiony. Chyba dłużej nie wytrzymam, Helenko, i przerwę...”

Zaledwie skreślił tych słów kilka na blankiecie telegraficznym — nagle zrobiło mu się ciemno w oczach i padł sztywny na posadzkę.

W głównym urzędzie telegraficznym powstało zamieszanie.

Wezwano Pogotowie.

— Otruł się...

— Kaput, już po nim...

— Taki okazały mężczyzna...
— Musi miał mola, co go zgryzł...

Padaly uwagi, krzyżowały się zdania. W międzyczasie chory otworzył oczy.

— Co panu jest? — zapytał lekarz.

— Nie jadłem nic...

— Więc to z głodu — wzrosło współczucie zebranych. Ten i ów chwycił za portmonetkę.

— Dziękuję państwu — zachnął się chory i poprawiając brylantową szpilkę w krawacie, oświadczył lekarzowi:

— Od kilku dni prowadzę dość forsowną kurację odtluszczającą... Właśnie przed chwilą chciałem wysłać telegram do żony, bawiącej w Zakopanem, że przerwę kurację... Nagle zrobiło mi się słabo. Jak się potem okazało, był to p. X., właściciel willi w Zielonce.

Uległ on powszechnej dziś modzie odtluszczania.

Wczoraj właśnie oczekiwał się już skutków zbyt radykalnej kuracji.

Najdłuższe perony

Nikt zapewne nie przypuszcza, że jeśli nie brać niezmiernie długich peronów w Manchesterze i Melbourne, najdłuższe w ogóle perony budują w Indjach. Tak np. peron w Sonopore ma 2 i pół tysiąca stóp długości; z kolei co do długości swej idą perony w Goralchpur, Baranni i Gonda.

Dlaczego te perony są tak długie? Żyży w Indjach komunikacja kolejo-

wa była tak ożywiona, że nawet drugorzędne dworce wymagają takiej długości peronów? Nic podobnego! Przyczyna tego zjawiska jest zupełnie prosta: hindusi lubią bardzo długie perony dlatego, że niechętnie przechodzą przez szyny, lecz wolą, jeśli wszystkie pociągi zatrzymują się jeden za drugim na jednym peronie.

Gruszki na wierzbie

pod którymi pękają najgrubsze konary.

Gdy muzyczka tirli, tirli

— Dlaczego nie tańczysz ze mną nie tańczysz?

— To jest... (nie wiem)...

I pan pamięta, przed nocą — nie ciężkiego.

CENA OGŁOSZEŃ: W tekście 1 mm. na 1 szp. (łam pięcioszpaltowy)—50 gr., Komunikaty—75 gr., Zwyczajne (łam 10-szpaltowy)—15 gr., Drobne 1 słowo—10 gr.

Adres Redakcji i Admin.: Szpitalna 12. Tel. Redakcji 91-25, 91-60. Tel. adm. 91-62.

Prenumerata miejscowa i zamiejscowa Zł. 4.50.

Konto czekowe P. K. O. Nr. 13.

Redaktor naczelny: Stanisław Strzetelski.

Sp. Akc. Zakł. Graf. „Drukarnia Polska”
Warszawa, Szpitalna 12, Telefony: 172-22 i 172-42.

Wydawca: Mazowiecka Spółka Wydawnicza.